

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इति श्री भैरवः ॥ भा ॥ द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ५५ ॥ बहूनीति ॥ १॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥

षष्ठ्याचत्रिंशताचैवतदद्भुतमिवाभवत् ॥ तस्यसेनापतिः क्रुद्धो धनुश्चिच्छेदमारिष ॥ ५१ ॥ हयांश्चचतुरः शीघ्रं निजघानमहाबलः ॥ शरैश्चैनं सुनिशितैः क्षिप्रं
विव्याध सभभिः ॥ ५२ ॥ सहताश्वान्महाबाहुरवपुत्यरथाद्वली ॥ पदातिरसिमुद्यम्य प्राद्रवत्पार्षतं प्रति ॥ ५३ ॥ शकुनिस्तं समभ्येत्य राजगृद्धीमहाबलः ॥ राजानं
सर्वलोकस्य रथमारोपयत्स्वकं ॥ ५४ ॥ ततो नृपं पराजित्य पार्षतः परवीरहा ॥ न्यहनत्तावकं सैन्यं वज्रपाणि रिव असुरान् ॥ ५५ ॥ कृतवर्मरिणे भीमं शरैरार्छन्महार
थः ॥ प्रच्छादयामास च तं महामेघोरविं यथा ॥ ५६ ॥ ततः प्रहस्य समरे भीमसेनः परंतपः ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धः सायकान् कृतवर्मणे ॥ ५७ ॥ तैरर्घ्यमानोतिर
थः सात्वतः सत्यकोविदः ॥ नाकं पतमहाराज भीमं चार्छन् छितैः शरैः ॥ ५८ ॥ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा भीमसेनो महारथः ॥ सारथिपातयामास सध्वजं सुपरिष्क
तं ॥ ५९ ॥ शरैर्बहुविधैश्चैनमाचिनोत्परवीरहा ॥ शकलीकृतसर्वांगो हताश्वः प्रत्यदृश्यत ॥ ६० ॥ हताश्वश्च ततस्तूर्णं दृषकस्य रथं ययौ ॥ स्यालस्य ते महाराज तव
पुत्रस्य पश्यतः ॥ ६१ ॥ भीमसेनोपि संक्रुद्धस्तव सैन्यमुपाद्रवत् ॥ निजघान च संक्रुद्धो दंडपाणि रिवान्तकः ॥ ६२ ॥ इति श्री महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवध
पर्वण्ये द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच बहूनि हि विचित्राणि द्वैरथानि स्म संजय ॥ पांडूनां मामकैः सा
र्धमश्रौषंत वज्रपतः ॥ १ ॥ न चैव मामकं किंचित् तृष्टं शंससि संजय ॥ नित्यं पांडुसुतान् हृष्टान् भग्नान् संप्रशंससि ॥ २ ॥ जीयमानान् विमनसो मामकान् विगतौ
जसः ॥ वदसे संयुगे सूतदिष्टमेतन्न संशयः ॥ ३ ॥ संजय उवाच यथा शक्तियथोत्साहं युद्धे चेष्टंति तावकाः ॥ दर्शयानाः परं शक्त्या पौरुषं पुरुषर्षभ ॥ ४ ॥
गंगायाः सुरनद्या वै स्वादु भूत्वा यथोदकं ॥ महोदधेर्गुणाभ्यासा लवणत्वं निगच्छति ॥ ५ ॥ तथा तत्पौरुषं राजंस्तव कानां परंतप ॥ प्राप्य पांडुसुतान् वीरान् व्यर्थं
भवति संयुगे ॥ ६ ॥ घटमानान्यथा शक्तिकुर्वाणान् कर्मदुष्करं ॥ न दोषेण कुरुश्रेष्ठ कौरवान् गंतुमर्हसि ॥ ७ ॥ तवापराधात्सु महान्सपुत्रस्य विशांपते ॥ पृथि
व्याः प्रक्षयो घोरो यमराष्ट्रविवर्धनः ॥ ८ ॥ आत्मदोषात्समुत्पन्नं शोचितुं नार्हसे नृप ॥ न हिरक्षंति राजानः सर्वथा त्रापि जीवितं ॥ ९ ॥ युद्धे सुकृतिनां लोकानिच्छं
तो वसुधाधिपाः ॥ चमूं विगाध्युद्धं ते नित्यं स्वर्गपरायणाः ॥ १० ॥ पूर्वाह्ने तु महाराज प्रावर्तत जनक्षयः ॥ तं त्वमेकमना भूत्वा शृणु देवासुरोपमं ॥ ११ ॥ आवं
त्यौ तु महेश्वासौ महासेनौ महाबलौ ॥ इरावंतमभिप्रेक्ष्य समेयातारणोत्कटौ ॥ १२ ॥